

Uit de praktijk gegrepen...

Een kijkje in de keuken van de wijkteams

10 inspirerende blogs van wijkwerkers

Wijkteams Almere

In Almere zijn 16 wijkteams actief. Zij vertegenwoordigen naast de gemeente Almere de maatschappelijke organisaties Zorggroep Almere, De Schoor, Vrijwilligers- en Mantelzorgcentrale Almere (VMCA) en MEE IJsseloevers. De medewerkers in de wijkteams werken nauw met elkaar samen. Zij zijn wmo-consulent, maatschappelijk werker, opbouwwerker, vrijwilligersconsulent of cliëntondersteuner. Samen met cliënten zoeken zij praktische oplossingen en zij wijzen hen, als dat nodig is, de weg naar professionele hulp.

Samenstelling: Antoinette Engelenberg, Wyanne Huitema, Erwin Koreman, Henriëtte Nauta, Priscilla Tiemen, Roelien Ruiten, Karin Doting

Fotografie: foto's omslag Monavid, overige foto's aangeleverd door geïnterviewden

Eindredactie: Wyanne Huitema

Vormgeving en reproductie: gemeente Almere

Wijkteam
Almere

www.wijkteamsalmere.nl

Telefoon: 14 036

e-mail: info@wijkteamsalmere.nl

Vooraf

Op donderdag 5 oktober 2017 vond een vertelsessie plaats rond het thema Sociale armoede. In een vertelsessie wisselen maatschappelijke organisaties, de gemeente Almere en in toenemende mate ook Almeerders zelf, bijvoorbeeld als ervaringsdeskundigen, ervaringen en verhalen uit, een vorm van horizontale verantwoording. Ook vanuit de Almeerse wijkteams is op deze vertelsessie een tafel georganiseerd met als titel: De dynamiek en de kracht van het wijkteam; aansluiten bij wensen en dromen, in hoeverre....?

De 16 wijkteams in Almere worden gevormd door medewerkers van de gemeente Almere, de VMCA, De Schoor, Zorggroep Almere en MEE IJsseloevers. Deze wijkwerkers geven informatie en advies. Ze helpen mensen op weg om ondersteuningsvragen zelf op te lossen. Ze ondersteunen bewoners bij initiatieven in en voor de wijk en bij het vinden van vrijwilligerswerk of de inzet van een vrijwilliger. Ook verwijzen ze naar algemeen toegankelijke voorzieningen in de wijk of de stad. Wanneer er professionele zorg of ondersteuning nodig is, verlopen de beoordeling en de aanvraag via de wijkteams.

De wijkwerkers werken zowel generalistisch als specialistisch. De specialismen zijn terug te vinden in de functies van vrijwilligersconsulent, maatschappelijk werker, opbouwwerker, cliëntondersteuner en participatieadviseur (Wmo-consulent).

De dynamiek en de kracht van het wijkteam werden geïllustreerd aan de hand van een uitdagende casus die we vanuit verschillende invalshoeken hebben belicht en besproken. Echter er zijn nog zoveel meer verhalen, casussen, blogs.... Vandaar dat we er 10 gebundeld hebben. Waar we namen noemen, zijn die fictief om de privacy van de betrokkenen te waarborgen. We nodigen u als lezer van harte uit deze blogs te lezen en zelf de conclusie te trekken of de wijkwerkers goed aansluiten bij de wensen en dromen van Almeerders die zich tot hen wenden!

We wensen u veel leesplezier,
Mede namens de wijkwerkers,
voorbereidingsgroep vertelsessie 5 oktober 2017

Antoinette Engelenberg, gemeente Almere
Wyanne Huitema, De Schoor
Erwin Koreman, Zorggroep Almere
Henriëtte Nauta, VMCA
Priscilla Tiemen, MEE IJsseloevers

Uit de praktijk gegrepen...

1. We gaan een verjaardag vieren

Jantine de Ruiter, wijkwerker/vrijwilligersconsulent in wijkteam Stedenwijk

2. Scheidingspreekuur

Margreet Pieters, wijkwerker/maatschappelijk werker in wijkteam Tussen de Vaarten

3. Waar een persoonlijk verhaal van een buurtbewoner toe leidt!

Clé Burgers, wijkwerker/opbouwwerker in wijkteam Filmwijk

4. Zó veel meer dan hulp

Anneke Lettink, wijkwerker/cliëntondersteuner in wijkteam Muziekwijk

5. Werken aan de toekomst

Een wijkwerker/participatieadviseur in wijkteam Almere

6. We moeten elkaars krachten kennen en inzetten

Jantine de Ruiter, wijkwerker/vrijwilligersconsulent in wijkteam Stedenwijk

7. Dat doe ik ook!

Linda Gruijs, wijkwerker/maatschappelijk werker in wijkteam Muziekwijk

8. Zomaar een dag uit het leven van een opbouwwerker

Marion Bestenbreur, wijkwerker/opbouwwerker in wijkteam Tussen de Vaarten

9. Niet vóór, maar mét inwoners

Suze Verheij, wijkwerker/cliëntondersteuner in wijkteam Tussen de Vaarten

10. Soms sta je machteloos...

Een wijkwerker/participatieadviseur in wijkteam Almere

1. We gaan een verjaardag vieren

Jantine de Ruiter, wijkwerker/vrijwilligersconsulent in wijkteam Stedenwijk

Een afzegging?!

"Vanochtend kreeg ik een afzegging van een afspraak van vrijwilligster Ans: "Sorry, ik kan niet naar onze afspraak komen, want we gaan de verjaardag van Yasmine vieren...". Een mooiere afzegging had ik nog niet gehad!

Op zoek naar de juiste vrijwilliger

Een paar maanden geleden kwam Yasmine, een dame van Ghanese afkomst, regelmatig op het administratief spreekuur met allerlei vragen. Ik dacht: "Ik moet een vrijwilliger voor haar zoeken om haar bij haar administratie te

helpen". Deze vrijwilliger had ik snel gevonden via het Gilde. Maar het bleek ook dat Yasmine doof was en de Nederlandse taal niet goed sprak. Door haar doofheid kon ze moeilijk communiceren met anderen en vond ze het vervelend om in groepen te zijn. Ik had nog een vrijwilliger nodig om haar hierbij te helpen, maar dat bleek erg lastig. Het frustreerde me ontzettend dat ik geen geschikt iemand kon vinden, tot op een woensdagmiddag Ans langskwam. Ans is zeer actief bij de kerk en wilde graag vrijwilligerswerk doen en anderen helpen. Ik dacht onmiddellijk aan Yasmine en we gingen er direct op af. Ik wist zeker dat ze thuis was. Yasmine was erg verbaasd dat ik haar graag aan iemand wilde voorstellen, maar stond er wel voor open. Het klikte direct en het bleek ook dat Yasmine graag over het geloof wilde praten. Daarmee was ze bij Ans precies aan het goede adres. Ans kwam regelmatig bij Yasmine en Yasmine ging steeds vaker mee naar de kerk, ontmoette andere mensen en werd ook uitgenodigd bij mensen thuis.

Nu is Yasmine actief in de kerk, komt vaak bij activiteiten van het buurtcentrum en heeft een sociaal netwerk opgebouwd. Met hulp en inzet van vrijwilligster Ans heeft zij veel drempels overwonnen en is niet eenzaam meer. Er is een wereld voor haar open gegaan.

Daarom lees ik het bericht van Ans met een tevreden glimlach op mijn gezicht, een mooiere afzegging had ik nog niet gehad ..."

2. Scheidingsspreekuur

Margreet Pieters, wijkwerker/maatschappelijk werker in wijkteam Tussen de Vaarten

Elke donderdagochtend

Vanochtend draaide ik het zogenaamde "scheidingsspreekuur". Dit is een initiatief van de wijkteams in Almere Stad Oost in samenwerking met een viertal advocaten. Iedere donderdagochtend van 9 tot 10 uur zit er een duo advocaat/maatschappelijk werker in gezondheidscentrum Parkwijk klaar om vragen te beantwoorden rondom echtscheiding.

Toen we er in het voorjaar mee begonnen, zaten we soms het hele uur zonder dat er iemand kwam. Niet dat dat verloren tijd was; al pratende kwamen we veel te weten over onze disciplines en wat we in echtscheidingssituaties voor

cliënten kunnen betekenen. Maar gaandeweg is het gaan lopen. Zoals ook deze ochtend: drie cliënten zijn speciaal voor dit spreekuur naar Parkwijk gekomen. Wat me iedere keer weer treft, is wat een ingewikkeld samenspel van emotionele, financiële en juridische factoren zo'n echtscheiding is.

Een casus uit de dagelijkse praktijk

Mevrouw K. heeft het over de op handen zijnde scheiding van haar en haar partner. Hij is volgens haar in een midlifecrisis beland en wil haar na 25 jaar huwelijk niet verlaten, maar wil er ook een verhouding op na houden met de buurvrouw. Zij heeft eerst gedacht dat ze dat kon tolereren, maar toen ze erachter kwam dat hij met haar naar "hun gezamenlijke plekje" ging, brak er iets in haar. Ze wil nu scheiden. Maar ze wil wel zeker weten dat hij nu, terwijl het huwelijk nog niet beëindigd is, geen financiële stappen zet die in haar nadeel kunnen werken. Ze weet niet of ze hem op dat vlak kan vertrouwen. Ze is bang dat hij met "dingen" bezig is. Ook vraagt ze zich af hoe het met wonen moet in de toekomst. Wat betekent de verkoop van de gezamenlijke woning voor haar? Blijft ze met een restschuld zitten, heeft ze recht op urgentie voor een sociale huurwoning? Gelukkig kunnen we op de meeste vragen antwoord geven, al staat iedere situatie op zichzelf en is er soms meer informatie nodig.

Toch hou ik nog heel veel van hem

In het gesprek wordt het haar regelmatig te veel en komen de tranen. Langzamerhand doemt er een beeld op van een totaal ontworpen huwelijks-situatie waarin pijn en verwijten over en weer de boventoon voeren. Objectief gezien ben je geneigd te denken dat deze mensen echt veel beter af zijn zonder elkaar en je voelt dan ook enige opluchting als je haar op bepaalde punten gerust kunt stellen over haar leven na een echtscheiding. Dit gevoel verdwijnt onmiddellijk bij me als ze ons bij het afscheid een hand geeft en met tranen in haar ogen verzucht: "Toch hou ik nog heel veel van hem".

3. Waar een persoonlijk verhaal van een buurtbewoner toe leidt!

Clé Burgers, wijkwerker/opbouwwerker in wijkteam Filmwijk

Wat willen de bewoners van Filmwijk?

Bij mijn start mei 2015 in Filmwijk organiseerde ik samen met Platform Filmwijk een eerste bijeenkomst voor bewoners. We wilden wensen en signalen in de wijk ophalen. Een buurtbewoner stond op en vertelde een persoonlijk verhaal over ouder worden, de afname van je actieradius, het wegvallen van een deel van je netwerk en het gegeven dat je meer en meer aangewezen bent op voorzieningen in de wijk. De bewoner constateerde dat er in de wijk weinig te doen was voor ouderen. Vervolgens begon zij een pleidooi voor een Buurtlokaal in Filmwijk Noord, een wens die al jaren leefde onder buurtbewoners. Dat was voor mij aanleiding om na afloop een afspraak te maken met deze bewoner en Platform Filmwijk om met dit signaal en de onderliggende behoefte aan de slag te gaan.

Aan het werk: de organisatie van de seniorendag

Na drie brainstormsessies startte een werkgroep Senioren. Deze bestond uit twee bestuursleden van Platform Filmwijk en vijf buurtbewoners. In samenwerking met het wijkteam wilden ze een seniorendag organiseren. Zo gezegd, zo gedaan. De dag is inmiddels tweemaal met succes georganiseerd in april 2016 en april 2017. Beide keren met ruim 100 bezoekers, een divers aanbod aan activiteiten, workshops en een informatiemarkt op het vlak van ontmoeting, informatie, creativiteit en beweging. Als vervolg op de dag zijn verschillende groepjes gevormd, zoals een museumgroep, een wandelclub, een fietsclub, een jeu-de-boulesgroep.

Eindelijk, een Buurtlokaal!

Een ander resultaat van de seniorendag is dat er draagvlak is ontstaan voor een Buurtlokaal in Filmwijk Noord. Een werkgroep Buurtlokaal met twee bestuursleden van Platform Filmwijk en vier buurtbewoners vervult nu een centrale rol bij het beheer en ontwikkelen van activiteiten in het Buurtlokaal, ondersteund door het ouderenwerk van De Schoor. Een ruimte is gevonden in OBS De Polygoon. Platform Filmwijk heeft een bijdrage gekregen uit het Samen-Sterkbudget om het lokaal in eigen beheer te exploiteren. Juli 2017

is een keur aan activiteiten in het Buurtlokaal van start gegaan. De volgende uitdaging staat nu voor de deur. Is het mogelijk dat het Buurtlokaal kan bloeien zonder gemeentelijke subsidies?

Mijn invalshoek

Mijn opdracht als opbouwwerker in het wijkteam is het opzetten en versterken van informele, duurzame netwerken in de wijk. Hoe je dat doet, is mede afhankelijk van je expertise, de samenstelling van de wijk en de vragen in de wijk. Ongeacht de wijk waar je werkzaam bent, zijn de kenmerken van informele netwerken: van de buurt, voor de buurt door de buurt en niet commercieel. Bewoners zijn altijd eigenaar van hun idee en vooral ook van de uitvoering. De valkuil is dat je als professional het over wilt nemen, vooral als het proces traag verloopt. Belangrijk is te wachten op het juiste moment en dan de juiste interventies te doen. Je hebt in het proces een ondersteunende en faciliterende rol en coacht bewoners daar waar nodig. Als het even kan, ontwikkel je partnerschap. Dat wil zeggen dat je op gelijkwaardige basis samenwerkt met bewoners(groepen) in de wijk. Dit is een kwestie van lange adem. Je werkt in eerste instantie aan het opbouwen van relaties met bewoners(groepen) en professionals in de wijk. Vandaar dat bovenstaande praktijk een periode van tweeënehalf jaar bestrijkt!

4. Zó veel meer dan hulp

Anneke Lettink, wijkwerker/cliëntondersteuner in wijkteam Muziekwijk

Maar ik deed het al jaren goed

“Maar hoe zullen mijn collega’s dan reageren?”, vraagt Karen terwijl ze zenuwachtig haar blik over de deelnemers laat gaan. Willem, die al langere tijd bij de lotgenotencontactgroep zit, vertelt dat openheid over zijn autisme hem op zijn werk juist heel veel heeft gebracht. Hij neemt de groep mee naar die keer dat hij zo fel reageerde tijdens een hectische vergadering. Omdat zijn collega’s weten wat zijn autisme inhoudt, maakten ze direct een pas op de plaats, brachten ze wat structuur aan en was de rust al snel wedergekeerd. Tom heeft andere ervaringen. Toen hij zijn leiding-

gevende vertelde over zijn diagnose, werd direct een van zijn taken aan een collega overgedragen, simpelweg omdat zijn manager aannam dat iemand met autisme die taak niet zou kunnen uitvoeren. “Maar ik deed het al jaren goed”, besluit hij terneergeslagen. Willem oppert dat Tom een informatiebijeenkomst kan organiseren, zodat zijn collega’s niet alleen weten dát hij autisme heeft, maar ook begrijpen wat het dan inhoudt. Dat werkte bij Willem zo goed. Trots kijk ik naar de groep. Stuk voor stuk kanjers. Als gespreksleider breng ik structuur en zorg ik dat iedereen aan bod komt, maar het zijn de deelnemers die elkaar helpen met hun ervaringen.

Lotgenotencontact autisme

Tijdens deze avonden ontmoeten volwassenen met de diagnose autisme spectrum, of een sterk vermoeden hiervan, elkaar. Alles wat er in het leven van de deelnemers speelt, zoals werk, relaties, gezin, kinderen, studie, wonen, financiën, overgevoeligheid of voeding, kan op zo’n bijeenkomst de revue passeren. Aan het eind van de sessie vertelt Karen me opgelucht dat ze zich als nieuwkomer al direct welkom en veilig voelt binnen de groep. Als ze met een grote glimlach besluit dat ze het gevoel heeft dat ze hier kan zijn wie ze is, dan besef ik weer hoe belangrijk het is wat we hier samen doen. Tevreden kijk ik over mijn schouder naar de groep die gezellig met elkaar staat na te praten. Dit is geen hulpverlening; het is een netwerk, een sociale kring, of wellicht zelfs een vriendschap. Het is zó veel meer dan hulp.

5. Werken aan de toekomst

Een wijkwerker/participatieadviseur in wijkteam Almere

Huiselijk geweld

Bij ons wijkteam kwam zo'n anderhalf tot 2 jaar geleden een moeder in beeld van rond de 35 jaar, met drie kinderen. Vader was niet betrokken bij het gezin. Mevrouw had eerder een reclasseringstraject gevolgd, omdat ze als gevolg van haar trauma's uit het verleden door huiselijk geweld, zelf was vervallen in negatief gedrag richting haar eigen kinderen. Die kinderen zijn lang geconfronteerd met het eerdere huiselijk geweld. Ook had mevrouw en koopverslaving en dwangmatig gedrag ontwikkeld. Kortom een gezin dat zorg nodig had. De reclassering werd afgerond met als voorwaarde dat mevrouw begeleiding thuis zou blijven accepteren. Dit moest verder vanuit de WMO gerealiseerd worden. Tijdens een eerste huisbezoek werden er afspraken gemaakt.

So far so good

Na een half jaar trok mevrouw bij het wijkteam aan de bel: "Ik wil een andere zorgaanbieder". Met de persoonlijk begeleidster was de band overigens nog steeds goed, maar mevrouw had door verschillende voorvallen het vertrouwen in de aanbieder verloren.

Baby

Een aantal maanden later trok mevrouw opnieuw bij ons wijkteam aan de bel. Ze gaf aan: "Ik wil stoppen met de begeleiding". Het werd in eerste instantie niet helemaal duidelijk waarom ze dit wilde. Inmiddels was ze ook net bevallen van een derde kind. Vader was opnieuw niet in beeld. Er kwam een gesprek en de zorgaanbieder bleek toch wel de nodige zorgen te hebben en gaf aan het ook niet wenselijk te vinden dat het zou stoppen. Ook omdat er goede stappen werden gemaakt. Bijvoorbeeld met de school van één van de kinderen en de therapie bij de kinderkliniek. Alleen leek mevrouw contact met de begeleidster te gaan mijden.

Geleefd door hulpverleners

Samen met betrokkenen werd er een rondetafeloverleg gepland met als doel duidelijk te krijgen voor iedereen wie er nu allemaal betrokken is bij dit gezin, wie wat doet en of alles wel goed op elkaar was afgestemd. Er werd gekeken of de

hulpverlening nog wel vóór mevrouw en haar gezin werkte in plaats van dat het tegen haar ging werken, waardoor het allemaal teveel werd. Mevrouw wakte niet de indruk dat ze zorgmijddend was, maar dat ze het gevoel had geleefd te worden door alle afspraken met hulpverleners. Ze kreeg het gevoel te verzuipen.

Nieuwe afspraken

Uit het rondetafeloverleg werd duidelijk dat het mevrouw allemaal teveel werd, maar dat ze wel degelijk beseftte dat ze de hulp nodig had. Er zijn nieuwe afspraken gemaakt om de ondersteuning thuis op een andere manier te doen en ook dat deze begeleidster de spil zou worden voor goede afstemming tussen alle partijen. Mevrouw voelde zich erg gehoord en serieus genomen en had het gevoel zo weer verder te kunnen.

Drie maanden later

Tijdens de evaluatie na 3 maanden, bleek de stijgende lijn voortgezet en had mevrouw zo'n positieve boost gekregen dat ze samen met haar begeleidster plannen maakte om een opleiding te gaan volgen. Ze wilde ook voor haar kinderen een goed voorbeeld zijn en een onafhankelijk zelfstandig leven met haar kinderen opbouwen. Vanwege de financiële situatie leken de kosten een struikelblok. Daarom hebben we vanuit het wijkteam de samenwerking gezocht met de afdeling W&I om te onderzoeken hoe we mevrouw hierin tegemoet zouden kunnen komen. De helft van de kosten wordt nu vanuit de afdeling W&I vergoed en de andere helft vanuit het wijkteambudget dat hiervoor beschikbaar is. Dit maakte het voor mevrouw mogelijk om in september te starten met haar opleiding. Ook de kinderopvang is geregeld. Mevrouw is erg gemotiveerd en ontzettend blij en dankbaar dat ze deze nieuwe kans krijgt.

De les

Ogenschijnlijk kleine beslissingen die je neemt in je wijkteam kunnen uiteindelijk grote gevolgen hebben. Als participatieadviseur moet je bij een melding niet teveel op de automatische piloot handelen, maar echt vanuit het perspectief van de cliënt denken en handelen, niet alleen als professional, maar ook vanuit je gevoel en betrokkenheid bij de cliënt.

6. We moeten elkaars krachten kennen en inzetten

Jantine de Ruiter, wijkwerker/vrijwilligersconsulent in wijkteam Stedenwijk

Daar word ik erg blij van

“Verbindingen leggen is belangrijk. Ik kan niet alles alleen en je kunt anderen het beste helpen wanneer je elkaars krachten kent en er gebruik van maakt. Verbindingen leggen met partners in de wijk en zo iemand verder helpen, daar word ik erg blij van.

Werk, een netwerk, sociale contacten en de taal leren!

Zo kon ik ook Maria helpen. Maria komt uit de Filipijnen en heeft geen zelfstandige woonruimte. Ze is vanuit de Filipijnen met een kennis naar Nederland gekomen en woont op een zolderkamer ergens in Almere. Ze sprak de Nederlandse taal niet, kende niemand en kon ook geen werk vinden. Ik wilde haar graag in contact brengen met andere mensen uit de wijk. Ik nodigde haar uit voor het 'mama Café' zodat zij daar andere vrouwen kon ontmoeten en ik haar in beeld kon houden. Ik was namelijk bang dat ze zomaar uit het oog zou kunnen verdwijnen. Tot mijn blijde verrassing kwam ze op het 'mama Café' en bleef in de weken daarna ook komen. Samen met haar heb ik gezocht naar oplossingen voor het taalprobleem en zijn we taallessen gestart. Ze wilde graag aan het werk, maar dat bleek lastig als je de taal niet spreekt en zo kwetsbaar bent. Toen kwam vanuit een partner in de wijk een vraag voor hulp in de keuken en daar is Maria op af gegaan. Ze deed het vervolgens zo goed dat zij een vrijwilligerscontract bij de organisatie kreeg en ook mocht deelnemen aan een taalproject op kosten van deze organisatie. Dit alles heeft voor haar echt een ommekeer in haar leven teweeg gebracht. Ze heeft nu werk, een netwerk, sociale contacten en ze leert de taal.

Met plezier iets voor anderen doen

Ik ben er zo van onder de indruk dat er zoveel mensen zijn die met plezier iets voor andere mensen willen doen. Ik streef ernaar om zoveel mogelijk mensen te leren kennen die iets voor anderen willen doen. Zo kan ik mezelf vermenigvuldigen en de verbinding zoeken met anderen om samen iets te bereiken en verder te bouwen aan de sociale infrastructuur. Als wijkwerker zorg ik voor de verbinding tussen mensen onderling en ook tussen mensen en organisaties. ”

7. Dat doe ik ook!

Linda Gruijs, wijkwerker/maatschappelijk werker in wijkteam Muziekwijk

Wat een makkelijk werk heb jij...

“Wat een makkelijk werk heb jij! Dus je wandelt met bewoners en je wordt ervoor betaald?” vraagt een vriendin van mij terwijl we zitten te lunchen in de stad. Ik voel me daarna verplicht om wat meer uit te leggen.

Doel en middel

Het doel is niet het wandelen op zich. Het doel is zorgen dat mensen meer in beweging komen (gezondheid verbeteren), leren waartoe ze in staat zijn (eigen kracht), anderen leren kennen (netwerk vergroten), leren waar ze steun vandaan kunnen halen (coping), leren dat ze zelf betekenisvol voor een ander zouden kunnen zijn en daarnaast nog een heleboel andere zaken. Het wandelen is een interventie, om de andere doelen te bereiken.

Een band opbouwen

Als wijkwerker met specialisatie maatschappelijk werk begint het werk met het eerste contact en luisteren, maar daar stopt het niet. Je bouwt een vertrouwensband met de mensen op, wat de basis vormt om hen verder te kunnen begeleiden. Van het begin tot het gehaalde einddoel, dat is mijn werk. Terwijl ik bovenstaande vertel, begint aan het tafeltje mijn vriendin te zuchten en zegt: “Pfff, dat is best veel wat je dan moet doen en in het vizier moet houden als doelen”.

Opstarten van wandelgroep Muziekwijk

De wandelgroep in Muziekwijk is in januari van start gegaan. Samen met Petra, fysiotherapeute in gezondheidscentrum De Notekraker, liep ik al een tijd met dit idee. Uiteindelijk hebben we budget aangevraagd bij de gemeente om dit tot stand te kunnen brengen. Daarna volgden de flyers en de aanvragen kwamen binnen stromen. Het was van belang dat mensen in ieder geval een uur konden wandelen met/zonder hulpmiddel, daarin was het tempo niet van belang. Elke week hebben Petra en ik vanaf januari met een groep mensen vanuit De Notekraker minimaal een uur gewandeld. Deze wandelingen koppelden we met regelmaat aan een thema. Toen het bijvoorbeeld heel koud was, hebben we een tussenstop gemaakt in buurtcentrum De Bazuin om wat warmes te gaan drinken. Buurtcentrum De Bazuin is de locatie waar ik als wijkwerker met het wijkteam

zit. Dus ik heb ze rondgeleid en verteld hoe het wijkteam tot stand is gekomen en waarvoor mensen bij ons terecht kunnen. Vervolgens heb ik samen met de beheerder van De Bazuin verteld welke activiteiten er waren. Mensen raakten enthousiast en wilden meteen deelnemen aan de activiteiten, maar hoe konden ze daar komen? “Lopend natuurlijk!” riepen ze naar elkaar lachend. “Dat doe je nu toch ook?” De oudere dames erkenden dat ze het wat eng vonden met z’n tweeën te lopen. Spontaan stond iemand uit de groep op. “Ik vind het wel gezellig en ga ook mee! Zo, zijn jullie niet alleen en ik vind het nog leuk ook.”

Iets doen voor een ander

Er kwamen mensen meelopen die dat voor een ander deden. Een dame met dementie, die door een buurtbewoonster werd opgehaald en naar huis werd gebracht. Iemand die een slechtziende dame begeleidde tijdens de wandeltochten. Een buurtbewoonster kan heerlijk koken en besloot mensen uit de wandelgroep met regelmaat uit te nodigen. De wandelgroep bestond voornamelijk uit vrouwen, maar er liepen ook twee mannen mee. Deze erkenden dat ze zonder de wandelgroep niet snel met een maatschappelijk werker in contact waren gekomen. De stap om nu bij het wijkteam hulp te zoeken, vonden ze een stuk kleiner geworden.

Na 12 wandelingen zijn Petra en ik gestopt als begeleiders van de groep. In de laatste paar wandelingen hebben we ze geadviseerd hoe ze zelf verder zouden kunnen gaan met wandelen. Het resultaat is dat er in De Notekraker een wandelbord is ontstaan. Er staat op wie wandelen, vanuit waar, hoe laat enz. Iedereen kan aansluiten en een uurtje meewandelen. Via het bord kan ik ook met hen communiceren en andersom.

Gesprek bij de kapper

Na de lunch met mijn vriendin ga ik naar de kapper. Het is een nieuwe kapster en we beginnen met de bekende eerste vragen. Uiteindelijk begint ze met knippen en vraagt ze wat voor werk ik doe. Ze wordt enthousiast en zegt: “Ja, wat jij doet, doe ik ook! Ik luister naar mensen met problemen de hele tijd. Je moet eens weten wat ik hoor...!” Ik kijk haar lachend aan in de spiegel en zeg: “Ja, wat wij doen, is heel belangrijk voor mensen”.

8. Zomaar een dag uit het leven van een opbouwwerker

Marion Bestenbreur, wijkwerker/opbouwwerker in wijkteam Tussen de Vaarten

Een komen en gaan in het buurtcentrum

Het is donderdagochtend, ik heb een afspraak in buurtcentrum Parkwijk met een collega die zich zorgen maakt over een buurtbewoner. Ik luister naar het verhaal en beloof contact met de buurtbewoner op te nemen, uiteraard met toestemming van deze mevrouw. Om 10 uur start het administratief spreekuur. De 3 vrijwilligers zijn er al wat eerder, want de eerste mensen zitten er vaak al om half tien. Een mevrouw heeft hulp nodig bij het aanvragen van een woningurgentie, een ander hulp met het declareren bij de zorgverzekeraar en weer een ander heeft een vraag voor de gemeente over het aanvragen van een gehandicapten-

parkeerplaats. De vrijwilligers helpen de bezoekers. Komen ze er niet uit, dan stellen ze mij de vraag. Er heerst een gezellig sfeer in het buurtcentrum, er wordt samen koffie gedronken en er komt een dankbare mevrouw binnen met taart omdat ze vorige week zo goed geholpen is! De vrijwilliger roept haar na dat ze bij vragen altijd langs kan komen ☺.

Van het een komt het ander!

Om 12 uur heb ik de volgende afspraak, nu met een groep senioren uit Parkwijk. Ik ben met een van hen in contact gekomen vanwege een Wmo-vraag: een aanpassing in de woning. Nu ondersteun ik de bewoners in hun traject om een woningverbetering te laten uitvoeren door de corporatie. De bewoners ontmoeten elkaar hierdoor vaker en nu is de idee ontstaan om mee te gaan doen aan Burendag! Met Burendag gaan ze een buitenkeukentje plaatsen en de tuin wordt opgeknapt. Dan kunnen ze vaker met elkaar buiten gaan eten. Als opbouwwerker ondersteun ik deze groep: er moet toestemming komen van de gemeente en de corporatie, er moet een aanvraag worden ingediend bij het Oranjefonds, ze huren een partytent en ik bied aan om vrijwilligers te vragen om hen te komen helpen deze dag. Het belooft een gezellige Burendag te worden komende september!

Praktische zaken

Aansluitend loop ik het bestuursbureau van De Schoor binnen om nog wat financiële en administratieve zaken te regelen. Ik log in om mijn werkzaamheden te registeren, zodat andere collega's terug kunnen vinden wat er precies voor welke bewoner is gedaan en geregeld. En ik bel de mevrouw, waar mijn collega zich zorgen om maakt, om een afspraak te maken voor de volgende dag. Wellicht kan ik haar helpen, doorverwijzen of advies geven. Ondertussen ontvang ik een berichtje van een mevrouw die ik eerder heb ondersteund. Zij heeft een nieuwe passie gevonden in sport en stelt voor om als vrijwilligster bewegingslessen te gaan verzorgen in buurtlokaal De Dop. Ik maak gelijk een afspraak voor volgende week om hier verder over in gesprek te gaan. Wat een leuk einde van deze werkdag...

9. Niet vóór, maar mét inwoners

Suze Verheij, wijkwerker/cliëntondersteuner in wijkteam Tussen de Vaarten

Een droombaan!

Ik heb een droombaan! Als cliëntondersteuner mag ik inwoners van Almere helpen met uiteenlopende vraagstukken. De ene dag spreek ik een vader met uitdagingen bij de opvoeding van zijn puberdochter, de volgende dag mag ik een twintiger bijstaan die in de war is door haar financiële situatie, of een oudere heer die zich eenzaam voelt. Mijn collega's en ik zijn er voor iedereen, waardoor elke dag iets nieuws brengt.

Het mooiste aan mijn werk vind ik dat we mensen niet snel wegsturen met een pasklare oplossing, maar dat we de ruimte krijgen om écht met hen in gesprek te gaan. We zijn getraind om geen oplossingen vóór onze inwoners te bedenken, maar mét onze inwoners. Zo zijn ze zelf onderdeel van hun oplossing en is die oplossing vaak ook nog eens verrassend en soms zelfs heel dichtbij. Dat is voor mij écht hulp bieden waar mensen iets aan blijven hebben!

Doorvragen voor het totaalplaatje

Recent was er de jonge Almeerder die vanwege zijn ziekte aan een rolstoel gebonden is. Hij benaderde ons omdat hij sociaal actiever zou willen zijn en wat praktische problemen ondervond bij het zelfstandig wonen. Ik ben eerst rustig met hem in gesprek gegaan, waarbij ik me verdiepte in zijn leefwereld. Want pas als je iemand goed kent, het totaalplaatje ziet, kun je in mijn optiek écht iets voor iemand betekenen. Er bleek al snel dat er veel meer zaken speelden dan alleen zijn oorspronkelijke vraag. Zo bleek bijvoorbeeld dat bepaalde overtuigingen en angsten het voor hem extra moeilijk maakten om überhaupt de deur uit te gaan. Dan vergt de wens om socialer te zijn natuurlijk een wat andere aanpak. Belangrijke informatie.

Sociale Netwerk Versterking

Met de werkwijze Sociale Netwerk Versterking betrokken we zijn netwerk bij zijn situatie. Samen met hem organiseerden we een meedenkbijeenkomst waarvoor hij zelf vrienden, familieleden en burens uitnodigde. Zo kregen we een prettige groep meedenkende mensen bij wie hij zich op zijn gemak voelde. In een fijn en open gesprek hebben we alles samen op tafel gelegd. Zijn hulpvragen, zijn onzekerheden, zijn eigen mogelijkheden en de zaken die hij nodig heeft om zo zelfstandig mogelijk te kunnen functioneren. Zelf heb ik zijn naasten voorgelicht over zijn ziekte. Je merkt dat er tijdens zulke gesprekken veel inzicht ontstaat. Wederzijds, trouwens. Want ook hij ontdekte dat hij fijne mensen om zich heen heeft die graag met hem meedenken.

Een aantal van zijn familieleden en vrienden vindt het leuk om samen met hem boodschappen te doen om de drempel te verlagen tot hij weer zelfstandig de deur uit kan. Een andere vriend oppert enthousiast om samen met hem te kijken wat er in de buurt allemaal te doen is. Bovendien ontstaat tijdens het gesprek het idee om te gaan sporten. Het helpt zijn eigenwaarde, zelfvertrouwen, gezondheid én het brengt natuurlijk leuke sociale contacten. Ideaal! We starten een traject om fondsen voor de financiering van een sportrolstoel aan te schrijven.

Dáár gaat het uiteindelijk om!

Niet ik, maar de inwoner heeft de regie. Samen bepalen we hoe we te werk gaan, wie we kunnen inschakelen en hoe we problemen kunnen oplossen. Ik zie mezelf dan ook niet als hulpverlener, maar als procesbegeleider. Met zo veel mogelijk zelfredzaamheid zijn de oplossingen écht duurzaam. Als ik straks weer uit beeld ben, dan blijft de oplossing bestaan. En dáár gaat het uiteindelijk om!

10. Soms sta je machteloos...

Een wijkwerker/participatieadviseur in wijkteam Almere

Twee soortgelijke meldingen

Ruim een jaar geleden kwamen er twee soortgelijke meldingen bij het wijkteam terecht. Beide betroffen jongvolwassenen met problematiek voortkomend uit een ASS-stoornis. De ene persoon betrof een jonge vrouw, de andere een jonge man. Beide personen liepen steeds meer vast in hun functioneren en waren hoe langer hoe minder in staat te (blijven) participeren in de samenleving. Er is eerst vanuit het wijkteam gestart met cliëntondersteuning door de MEE-consulent om de hulpvraag goed in kaart te brengen. Daarop is in overleg tussen de MEE-consulent en de participatieadviseur een zorgaanbieder ingezet met veel kennis en ervaring op het gebied van autisme gerelateerde problematiek en is er een indicatie afgegeven voor beide personen.

Op zoek naar een oplossing

Gaandeweg bleek echter dat de overprikkeling door met name geluiden bij beide personen steeds sterkere vormen aannam, waardoor ze steeds meer vast begonnen te lopen in hun functioneren en hoe langer hoe meer geïsoleerd raakten. De overprikkeling is een allesoverheersend probleem geworden. De hulpverlening waarmee het contact aanvankelijk goed was, kreeg hoe langer hoe minder ingang. De zorgen hierover werden ook gedeeld met het wijkteam en er was ook regelmatig contact tussen met name de cliëntondersteuner van het wijkteam en de directe naasten van de betreffende cliënten. Ieder probeerde zoveel mogelijk mee te denken om een oplossing te vinden voor het groter wordende probleem. Diverse deskundigen werden geraadpleegd. We kwamen hier echter niet verder in. Sowieso bleek binnen het bestaande zorgaanbod

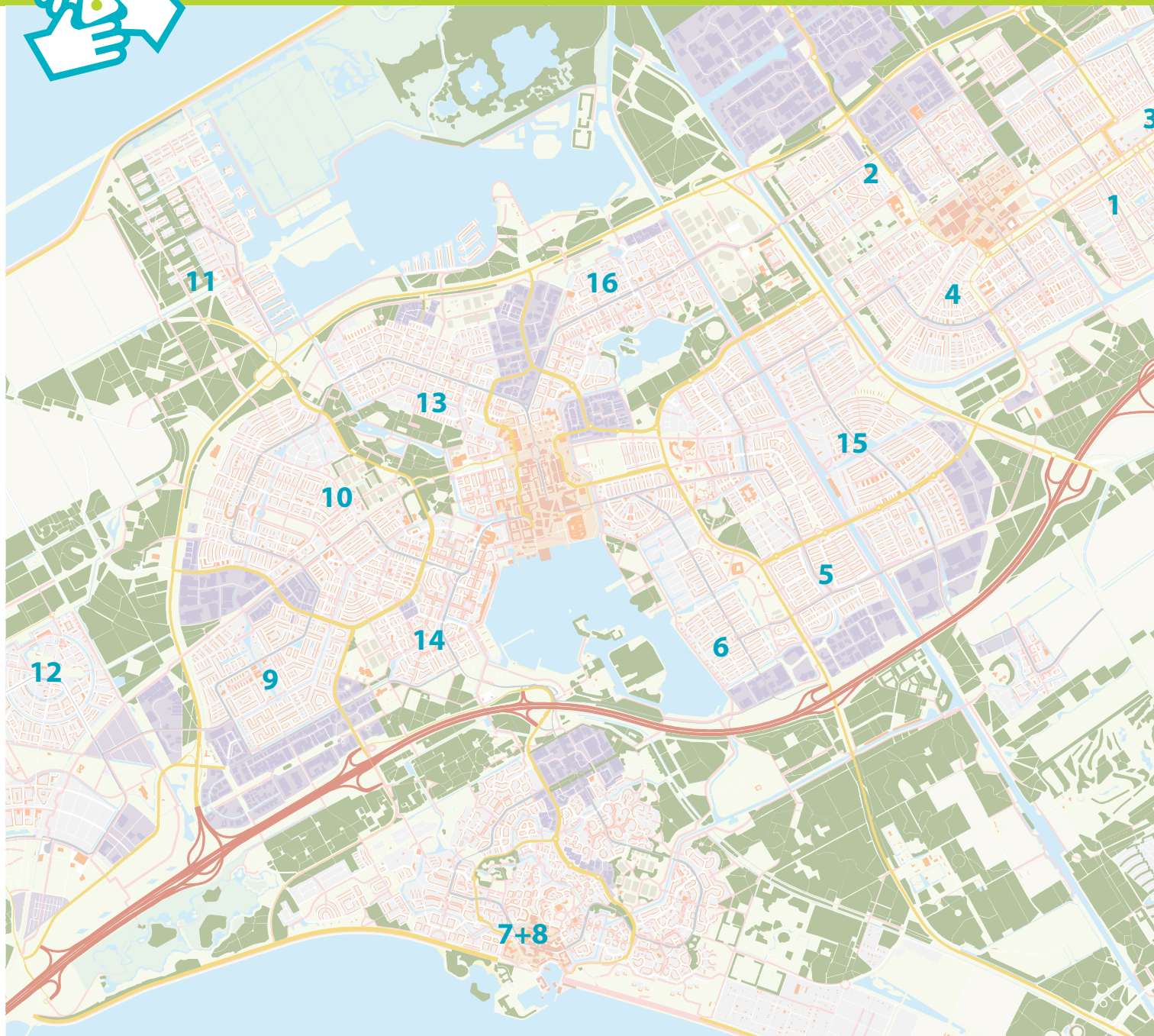
nergens een passende oplossing voorhanden, omdat er overal meerdere mensen in een huis wonen en er overal sprake is van geluiden. Juist deze geluidsprikkels waren zo overheersend geworden dat beide cliënten inmiddels niets anders meer kunnen denken dan alleen maar: "Help, waar vind ik rust, want zo kan ik niet verder". Ook suïcidale uitingen waren inmiddels aan de orde. Hulpverlening kreeg hoe langer hoe minder ingang omdat beide cliënten zich hoe langer hoe meer leken af te sluiten. Alternatieve out-of-the-boxoplossingen zijn voorgesteld binnen de gemeentelijke organisatie, maar het bleek erg moeilijk om hierin verder te komen. Ook heeft er al opschaling naar de brandpuntfunctionaris plaats gevonden en zijn er overleggen geweest met meerdere betrokken partijen, maar niemand kan tot nu toe de oplossing voor dit probleem vinden. We zijn nu bij het CCE beland om landelijk advies te vragen. Daar zal er ook gekeken worden of er mogelijk soortgelijke problematiek elders in het land bekend is en welke oplossingen daar mogelijk succesvol zijn gebleken. Het wachten is nu op de terugkoppeling van het CCE. Dit voelt een beetje als laatste strohalm voor ons.

We zien de nood, maar...

Intussen zijn de betreffende cliënten radeloos en geven ze aan dat het leven voor hen zo eigenlijk geen zin meer heeft. De betrokken zorgaanbieder, maar ook anderen krijgen nauwelijks ingang meer. Onze cliëntondersteuner en ik als hebben het gevoel op een dood spoor terecht te komen. We zien de nood, maar hebben het gevoel dat zij en hun naasten nu toch in de kou komen te staan. Hoe dit gaat aflopen allemaal is nog een vraag... Als participatieadviseur voel ik me hier machteloos.

Wijkteam Almere

1. Wijkteam Almere Buiten Midden

Seizoenen-, Regenboog-, Indische Buurt en Buitenvaart
Regenboogweg 45

2. Wijkteam Almere Buiten Noordwest

Molen-, Bouwmeester-, Hoofdstedenbuurt
E.F. van den Banweg 26

3. Wijkteam Almere Buiten Oost

Oostvaarders-, Eilanden-, Striphelden-, Sieradenbuurt
Balistraat 1 / Regenboogweg 45

4. Wijkteam Almere Buiten Zuidwest

Bloemen-, Fauna-, Landgoederenbuurt
Buurtcentrum Het Forum
Haasweg 11

5. Wijkteam Danswijk Parkwijk

Buurtcentrum DOP
Danslaan 66

6. Wijkteam Filmwijk

Filmwijkcentrum
Walt Disneyplantsoen 76

7. Wijkteam Almere Haven binnenring

Haven Centrum, De Hoven, De Werven, De Wierden
1e etage Corrosia
Markt 43

8. Wijkteam Almere Haven buitenring en Almere Hout

Meenten, Grienden, Marken, Velden, Gouwen, Velden, Overgooi, Almere Hout, Nobelhorst
1e etage Corrosia
Markt 43

9. Wijkteam Literatuurwijk

achterzijde basisschool
Omnibus
Jan Campertstraat 2

10. Wijkteam Muziekwijk

Buurtcentrum De Bazuin
Luitstraat 1

11. Wijkteam Noorderplassen

Het Noorderdok
Razeil 29 / Jan Campertstraat 2

12. Wijkteam Almere Poort

Sterrenschool De Ruimte
Nimfenplein 1

13. Wijkteam Almere Stad Midden

Almere Centrum, Staatslieden-, Kruidenwijk
Rozemarijnstraat 20

14. Wijkteam Stedenwijk

Buurtcentrum De Inloop
's Hertogenboschplein 8

15. Wijkteam Tussen de Vaarten

Buurtcentrum Cobra
Hildo Kropstraat 6-8

16. Wijkteam Waterwijk Verzetwijk

Huis van de Waterwijk
Slufterplantsoen 10